

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 2 февруари 2012 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Евгени Танчев

Членове: Емилия Друмева

Владислав Славов

Димитър Токушев

Благовест Пунев

Пламен Киров

Красен Стойчев

Георги Петканов

Ванюшка Ангушева

Стефка Стоева

Румен Ненков

при участието на секретар-протоколита Силвия Василева разгледа в закрито заседание на 2 февруари 2012 г. конституционно дело № 14/2011 г., докладвано от съдията Стефка Стоева.

Производството е по реда на чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България и е в първата фаза по решаване на въпросите относно допустимостта на искането по реда на чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд /ЗКС/.

Делото е образувано на 14.12.2011 г. по искане на тричленен състав на Върховния административен съд за установяване на противоконституционност на чл. 25, т. 3 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /ЗДРДОПБГДСРСБНА/ /обн. ДВ, бр. 102 от 19 декември

2006 г., последно изменен ДВ, бр. 48 от 24 юни 2011 г./ в частта, с която е прието, че наличието на документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколи за унищожаване или други информационни носители, въпреки че не изхождат от лицето, са достатъчни, за да се приеме наличие на дейност по смисъла на закона.

В искането се твърди, че Конституционният съд с решение № 10 от 22.09.1997 г. по к. д. № 14/1997 г. е обявил за противоконституционен § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на Закона за достъп до документите на бившата Държавна сигурност и бившето разузнавателно управление на Генералния щаб /отм./, като е приел в мотивите на решението, че качеството на едно лице като „сътрудник” на бившата Държавна сигурност следва да се определя само във връзка с безспорни доказателства за съзнателно доставяна информация на органите на бившата Държавна сигурност. Независимо от това, според вносителите на искането в чл. 25, т. 3, последна хипотеза от действащия ЗДРДОПБГДСРСБНА се възпроизвежда отменената правна норма от цитирания отменен закон. Вносителите на искането поддържат, че оспорената разпоредба противоречи и на чл. 56 и 57 от Конституцията.

Конституционният съд, за да се произнесе, съобрази следното:

Искането е отправено от легитимен субект по чл. 150, ал. 2 от Конституцията, а именно от тричленен състав на Върховния административен съд, който при разглеждане на приложеното към искането адм.д № 8189/2011 г. с предмет ЗДРДОПБГДСРСБНА е счел, че е установено несъответствие между закона и Конституцията и е сезирал Конституционния съд, като е спрял производството по делото. Съгласно трайната практика на съда, сезирането може да се извърши от съдебен състав на Върховния касационен съд или Върховния административен съд, когато при разглеждането на конкретен съдебен спор констатира несъответствие между приложимия по спора закон и Конституцията /вж.

Решение № 3 от 2005 г. по к.д. № 2/2005 г. и Определение № 1 от 1997 г. по к.д. № 5/1997 г./

Искането съответства на изискванията на чл. 17, ал. 1 и 2 ЗКС и съдържа необходимите реквизити. С оглед изложените обстоятелства, върху които се основава искането, Конституционният съд приема, че се иска установяване на противоконституционност на чл. 25, т. 3 ЗДРДОПБГДСРСБНА в частта „документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители.” Конституционният съд е сезиран с искане за установяване на противоконституционност на закон и съгласно чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията спорът е от компетентността му.

По горните съображения съдът намира, че искането е допустимо и следва да бъде допуснато за разглеждане по същество.

С оглед предмета на спора и на основание чл. 18, ал. 2 ЗКС като заинтересовани страни по делото следва да бъдат конституирани Народното събрание, президентът на Република България, Министерският съвет, министърът на вътрешните работи, Върховният административен съд, главният прокурор, Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия и Българският хелзинкски комитет.

С оглед изложеното и на основание чл. 19, ал. 1 ЗКС Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И :

Допуска за разглеждане по същество искането на тричленен състав на Върховния административен съд за установяване на противоконституционност на чл. 25, т. 3 от Закона за достъп и разкриване

на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /обн., ДВ, бр. 102 от 19 декември 2006 г., последно изменен ДВ, бр. 48 от 24 юни 2011 г./ в частта „документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители.”

Конституира като заинтересовани страни Народното събрание, президента на Република България, Министерския съвет, министъра на вътрешните работи, Върховния административен съд, главния прокурор, Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия и Българския хелзинкски комитет, които да се уведомят за образуваното дело, като им се изпратят преписи от искането и определението и им се даде възможност в 7-дневен срок да представят писмени становища и доказателства.

Препис от определението да се изпрати и на вносителите на искането, които в същия срок могат да представят допълнителни писмени съображения по искането.

Председател:

Членове: